N°. 3789.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD.«

VRIJDAG 21 OKTOBER.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 20 Oktober.

Het Voorloopig Verslag over de Spoorweg-koncessiën.

II.

De uitvoerige gedachtenwisseling in de afdeelingen over de rigting der voorgestelde lijnen meenen wij te kunnen voorbijgaan. Wat daarbij voor en tegen werd aangevoerd is in de hoofdpunten, in en buiten de Kamer, reeds zoo dikwijls gezegd, dat het onnoodig mag geacht worden de verschillende meeningen op nieuw uit te pluizen. Toch is er voor hem, die het Voorloopig Verslag met oplettendheid leest en zich daarbij de vorige Verslagen over de afzonderlijke ontwerpen van den Noorder- en Zuiderspoorweg herinnert, een in het oog vallend verschijnsel op te merken. Op de groote gebreken, die den Noorder- en Zuiderspoorweg, volgens de verleende koncessiën, aankleven, wordt nu, het is waar, evenzeer gewezen als toen. Nogtans is er een onderscheid. *Toen* bleek het zonneklaar uit de bewoordingen van het Verslag zelf, dat deze gebreken voor de overgroote meerderheid der leden zigtbaar waren; *nu* zorgt de kommissie van Rapporteurs er met angstvalligheid voor om telkenreize, als er van die gebreken sprake is, te doen uitkomen dat slechts in *enkele* afdeelingen, of door *eenige* leden deze opmerkingen gemaakt worden, maar dat daarentegen *sommigen* of *verscheidene anderen* of zelfs de *meerderheid* van een ander gevoelen waren.

Ziedaar de eerste uitkomst van de ministeriële kansberekening. Vroeger stonden de Kamerleden op een onpartijdig standpunt; thans hebben de ministers velen van hen, die de dwaze en omslagtige rigting van den Noorderspoorweg bestreden, zelven in het spoorwegnet gevangen door ook de andere koncessie met dit ontwerp te vereenigen. De bestrijders van den Zuiderspoorweg zijn op deze wijze in dezelfde mazen verward geraakt.

Het verdient nog opmerking, dat intusschen de argumenten *tegen* veel breeder zijn uitgemeten dan de argumenten *vóór.* De laatsten zijn in den regel soberder dan in de vroegere Verslagen en bepalen zich vaak enkel tot de vermelding van het tegenovergesteld gevoelen der *anderen*, der *verscheidenen*, der *sommigen* en der *meerderheid.* Intusschen gelooven wij de oorzaak hiervan niet daarin te moeten zoeken dat de voorstanders hunne meening genoeg geregtvaardigd achten om een argumentatie te kunnen ontberen. Een geheel andere oorzaak brengt dit gevolg voor. Het zou onmogelijk zijn dat het Verslag luidde zoo als het thans luidt, wanneer niet zeer velen der vroegere *tegen*standers in *voor*standers waren veranderd. De houding van dezen tegenover hunne kollegas, die aan hun vroegere meening over dezelfde aangelegenheid getrouw bleven, moet uit den aard der zaak eenigzins verlegen zijn geweest. Wij vermoeden derhalve, dat zij zich er toe bepaald zullen hebben, zich zonder veel woorden als voorstanders te doen kennen, daar het toch niet wel ging nu ten gunste dezer zaak argumenten op te sommen, welke zij, bij de vroegere behandeling daarvan, hebben wederlegd. Dit is, dunkt ons, de eenige verklaring aan het verschijnsel te geven, dat in dat Verslag (waarin herhaaldelijk gezegd wordt, dat de meerderheid ten gunste van het wetsontwerp gestemd is) de argumenten *tegen* ongeveer drie maal zooveel plaats beslaan als de argumenten *voor.*

Onder de laatsten treffen wij enkele nieuwe aan, bij de uitvoerige gedachtewisseling over de door de Regering verworpen lijn Amsterdam-Utrecht-'s Bosch. Het volgende trok daarin bijzonder onze aandacht.

"De weg van Amsterdam langs den Hollandschen spoorweg over Rotterdam naar België en Frankrijk is *zelfs korter* dan die over de vroeger ontworpen lijn Maarsbergen-'s Hertogenbosch. Evenzoo is de weg van Amsterdam over Arnhem en Nijmegen naar Venlo nog iets korter dan die over Maarsbergen en 's Hertogenbosch en wordt dus, wat de zoo belangrijke aansluiting aan den linker Rijnoever betreft, door de hoofdstad veeleer gewonnen dan verloren."

Wij mogen hier de opmerking niet achterhouden dat, naar het ons voorkomt, zulk soort van redeneringen, in lijnregten strijd met de waarheid, beneden de waardigheid van volksvertegenwoordigers zijn. Het is de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* geweest, welke het eerst met deze stelling voor den dag is gekomen. Men moest dit blad de eer alleen laten behouden met zulke heerlijke argumenten de Regeringsvoordragten te verdedigen, en die niet in de Kamer overbrengen. Daarenboven diende men toch in de Kamer niet te vergeten dat er ook buiten haar muren genoeg kennis van de aardrijkskunde kan bestaan om afstanden te meten en te berekenen. Dit zij gezegd over de eerste zinsnede van het aangehaalde. De opmerking, die er op volgt, over de lijn Amsterdam-Venlo is potsierlijk. De Hoofdstad eischt een verbinding over Utrecht met 's Bosch, en ontvangt nu ten antwoord, dat zij over Arnhem digter bij Venlo gebragt wordt dan over 's Bosch. Dit antwoord doet denken aan Sheridan, die voor een reis op het vasteland een Ierschen bediende aangenomen hebbende, dezen vroeg of hij Duitsch verstond en ten antwoord kreeg: neen Duitsch ken ik niet, maar ik heb een neef, die zeer schoon viool speelt.

Overigens behoorden hier minder de bijzondere eischen der Hoofdstad, dan die van het algemeen belang besproken te worden, te meer wijl in dit vraagstuk de Hoofdstad niet anders wil dan dat het algemeen belang, dat tevens het hare omvat, behartigd worde. Zij vordert daarom dringend dat de verschillende spoorlijnen in een punt worden zamengevat, en dat punt kan, volgens een eigenaardige geografische ligging, geen ander zijn dan Utrecht. Dezelfde *meerderheid*, die zich thans met de Regerings-ontwerpen zoo ingenomen betoont, heeft dit in vroegere Verslagen duidelijk te kennen gegeven, en met uitvoerige bewijzen gestaafd. Het algemeen belang heeft daarenboven nog andere eischen, die mede bij de voorgedragen ontwerpen geheel uit het oog verloren zijn.

Eigenlijk is het bij dezen stand van zaken overbodig over het algemeen belang veel te spreken. Het wordt geheel verdrongen door de ingenomenheid met de voordeelen, aan een aantal kleine lokaliteiten toegezegd. Dit is de treurige indruk, welken de lezing van het Voorloopig Verslag op ieder maken zal, die het met een onpartijdig oog leest. Het is of elk der leden van de meerderheid zich afgevraagd heeft: loopt de spoorweg langs de plaats, die mij mijn zetel bezorgde? Ja; dan is het geheele spoorwegontwerp uitnemend, en de groote gebreken, die hem vroeger zoozeer in de oogen staken, zijn eensklaps verdwenen. De spoorwegen, zoo als zij thans voorgesteld zijn, zijn dan ook gegrondvest op een berekening van stemmen, geenzins op die, welke volgens de Regering en de Kamers alleen als leidraad mogt strekken, de middelpunten van het verkeer en de havens met elkander en het buitenland op de kortst mogelijkste wijs te vereenigen. Een voorbeeld uit velen. Amsterdam, onder anderen, wordt, volgens de aangeboden koncessie Sloet-Keuchlin, met Harlingen verbonden, maar op zulk een wijze dat de Harlinger, die in de Hoofdstad of de Amsterdammer, die in het Noorden van Friesland wezen wil, zeker met de stoomboot de reis veel spoediger afleggen zal dan met den spoorweg geschieden kan, daar deze, dank hebbe het slingeren langs allerlei tusschenplaatsen, meer dan dubbel zoo lang wordt dan noodig is. Harlingen ligt ten Noorden van Amsterdam. De reiziger van daar gaat nu volgenderwijs. Eerst bijna lijnregt Zuidwaarts naar Utrecht, van daar Oostwaarts naar Arnhem, dan Noord-Oostwaarts naar Zutphen, dan een eind Noordwaarts naar Zwolle, hierna maakt hij weder een bogt Noord-Oostwaarts, om het belangrijke Assen met haar ontzaggelijke bevolking van 4 à 5 duizend inwoners aan te doen, van daar spoort hij Noordwaarts naar Groningen, en van Groningen komt hij ten laatste in een bijna lijnregte Westwaartsche rigting over Leeuwarden te Harlingen. Onwillekeurig komt ons hierbij de bekende reiskaart uit de Jobsiade voor den geest. De berekening valt duidelijk in het oog. Elke slingering van dezen spoorweg-doolhof moet eenige stemmen leveren voor dien spoorweg-zelven niet alleen, maar ook voor de Zuiderlijn, waarmede hij echter geen ander verband heeft dan dit alleen, dat hij in hetzelfde wetsontwerp voorkomt. Zoo men enkel op het Voorloopig Verslag mogt afgaan, zou men die berekening voor geslaagd houden. Nogtans hebben wij moed, dat het niet tot deze kwistige uitdeeling van millioenen in de uithoeken des lands komen zal. Al is de schatkist thans ruim voorzien, om met goud onze rivieren te dempen, en het in de veenen en heigronden van Drenthe en tusschen Arnhem naar Venlo te gaan begraven, zijn wij nog niet rijk genoeg. Om Amsterdam, Noord-Holland, Utrecht en een groot deel van Gelderland van spoorwegen ontbloot te laten, terwijl men ze met voorbeeldelooze mildheid in dorre en ontvolkte streken aanlegt, daarvoor zijn wij nog niet dwaas genoeg. En al ware de berekening der betrokken ministers nog dubbel zoo kunstig, al waren de overtollige lijnen en bogten nog driemaal zoo kostbaar en talrijk, toch zouden wij gelooven dat dit plan spaak moest loopen. Zonder veel bekommering wachten wij in deze zaak het einde af.

Men verneemt dat voor een algemeen spoorwegnet, in den geest als dat voorgestaan wordt door het Amsterdamsch-Utrechtsch Spoorweg-komitee, koncessie is aangevraagd door de heeren: R. Daniël Wolterbeek, lid van de Prov. Staten van Noord-Holland en van den Gemeenteraad van Amsterdam, mede-direkteur van de Ned. Bank;

J. van Eeghen, lid van de Provinciale Staten van Noord-Holland, vice-prezident van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Amsterdam, deelgenoot der firma van Eeghen & C°.;

Ch. le Chevalier, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, lid van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Amsterdam, deelgenoot der firma J. J. Poncelet & Zoon;

J. Fock deelgenoot der firma Determeijer Weslingh en Zoon;

H. Rahusen, lid der Prov. Staten van Noord-Holland en van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Amsterdam, deelgenoot der firma H. en D. Rahusen en

H. A. van den Wall Bake, rijksmuntmeester en lid van den gemeenteraad van Utrecht.

Gisteren is het onderzoek van de Staatsbegrooting voor 1859, in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ten einde geloopen. De verslagen van de Kommissie van Rapporteurs zullen met den meesten spoed opgemaakt, terwijl de antwoorden van de Regering onverwijld te gemoet gezien worden.

Het verhoogd cijfer van het Hoofdstuk van Oorlog moet tot gewigtige bedenkingen aanleiding hebben gegeven.

Gisteren zijn bij de Tweede Kamer ingekomen de volgende verzoekschriften: tien adressen, houdende aandrang op aanneming van het wetsontwerp betrekkelijk de spoorwegen, als van: den gemeenteraad van Grave; het gemeentebestuur van Son en Breugel; het gemeentebestuur van Leende; het gemeentebestuur van Vessem, Souterle en Knegsel; den gemeenteraad van Stratum; den gemeenteraad van Duisel en Steensel; het gemeentebestuur van Best; den gemeenteraad van Gestel en Blaarthem; den gemeenteraad van Hooge- en Lagemierde en Hulsel; den gemeenteraad van Veldhoven en Meerveldhoven; alle in Noord-Brabant; een adres van den gemeenteraad van Geldrop, houdende aandrang, dat bij het aanleggen van den spoorweg van Eindhoven, de rigting langs die gemeente moge worden bepaald; een adres van de Maatschappij van Nijverheid, afdeeling 's Hertogenbosch, tegen het wetsontwerp omtrent de spoorwegen; een adces van de kamer van koophandel en fabricken te Oldenzaal betrekkelijk het leggen van den spoorweg door Twenthe; een adres van den gemeenteraad van Haarlem, tegen het wetsontwerp omtrent de spoorwegen.

Bij koninklijk besluit van 16 dezer is voor het leger in Nederlandsch Indië het traktement der kolonels verhoogd met *f* 2400 en dus op *f* 10,200 's jaars gebragt. Dat der 1e en 2e luitenants met *f* 240, 'twelk alzoo bij den generalen staf en de daarmede gelijk staande wapens *f* 2250 en *f* 1950 en bij den plaatselijken staf en en de infanterie *f* 2100 en *f* 1860 bedraagt.

De kolonels bij den generalen staf, de genie en sapeurs, artillerie en kavalerie, militaire intendance en geneeskundige dienst zijn met *f* 600 's jaars verhoogd. Alle luitenants, kolonels en majoors met *f* 480 ieder, en alle kapiteins met *f* 360.

Met 1o Januarij is alzoo de jaarwedde bij den generalen staf, genie en sapeurs, artillerie, kavalerie, militaire intendance en geneeskundige dienst: kolonel *f* 10,800; luitenant-kolonel *f* 7,380; majoor *f* 5,880; kapitein *f* 4,200; 1ste luitenant *f* 2,250; 2de luitenant *f* 1,950.

Infanterie, plaatselijke staf, betaal- of kwartiermeesters: kolonel *f* 10,200; luitenant-kolonel *f* 6,780; majoor 5,580; kapitein 3,600; 1ste luitenant *f* 2,100; 2de luitenant *f* 1,860.

Bij een tweede besluit heeft Z. M. het volgende bepaald: Het fonds der verhoogde pensioenen van de officieren der landmagt in Nederlandsch Indië wordt met 1o Januarij 1860 opgeheven. Mitsdien worden met den genoemden dag ingetrokken en buiten werking gesteld alle omtrent dit fonds bestaande bepalingen. De op het genoemde fonds aangewezen pensioenen komen ten laste der koloniale geldmiddelen, te rekenen van 1 Januarij 1860. De ten name van het fonds uitgezette en beleende kapitalen worden, te rekenen van 1 Januarij 1860, overgeschreven ten name van het Nederlandsch-Indisch goevernement. De renten en aflossingen aan die kapitalen verschuldigd, worden als toevallige baten van de koloniale geldmiddelen verantwoord, en wijders het vol bedrag van het pensioen ten laste der koloniale geldmiddelen voor de navolgende rangen is vastgesteld als volgt: luitenant-generaal *f* 8000, generaal-majoor *f* 5500, kolonel *f* 4000, luitenant-kolonel *f* 3000, majoor *f* 2600, kapitein *f* 1600, 1e luitenant *f* 900, 2e luitenant *f* 700.

Van de voornoemde opper-, hoofd- en verdere officieren worden geen bijdragen gevorderd ter verkrijging van aanspraak op pensioen, ten laste der koloniale geldmiddelen.

De pensioenen der majoors, die overeenkomstig het besluit van den goeverneur-generaal van Nederlandsch Indië van den 29n Januarij 1854, no 17 (*Indisch Staatsblad*, no 5) zijn geregeld naar rede van *f* 2200, als het te zamen gevat vol bedrag van het voor den rang van majoor vastgestelde lands- en verhoogd pensioen, worden, te rekenen van den dag waarop de betaling aanvang heeft genomen, herzien en ten laste der koloniale geldmiddelen op nieuw geregeld, naar rede van *f* 2600 's jaars als vol bedrag.

Willende voorzien in de ongenoegzaamheid van het bedrag der verlofstraktementen buiten Nederl. Indië, van de officieren der landmagt in die gewesten, en tevens vaststellen het bedrag van dusdanige traktementen voor de tot die landmagt behoorende opper-officieren, heeft Z. M. het jaarlijksch bedrag der verlofs-traktementen van de officieren van alle wapens en diensten, aan welke verlof daarbuiten is of zal worden verleend tot herstel van gezondheid, te rekenen van 1 Januarij 1860, zijn aldus geregeld: luitenant-generaal *f* 8000, generaal-majoor *f* 5500, kolonel *f* 4500, luitenant-kolonel *f* 3400, majoor *f* 3000, kapitein 2300, 1e luitenant *f* 1250, 2e luitenant *f* 1050.

Voorts is besloten tot het storten in ééns, ten bate van het weduwen en weezenfonds, der volgende sommen, bij het aangaan van een huwelijk: luitenant-generaal *f* 1800, generaal-majoor *f* 1600, kolonel *f* 1400, luitenant-kolonel *f* 1200, majoor *f* 1100, kapitein *f* 900, 1e luitenant *f* 700, 2e luitenant *f* 600.

De kontributiën bij rangsverhooging zullen bedragen voor een luitenant-generaal, generaal-majoor en kolonel *f* 200; luitenant-kolonel *f* 100; majoor en kapitein *f* 200; 1e luitenant *f* 100. Deze kontributie, alsmede de verhooging op dezelve in evenredigheid der jaren, welke de vrouw jonger is dan de officier, moeten worden aangezuiverd in de *twaalf* eerste maanden nadat de rangsverhooging verkregen is, elke maand met 1/12de.

De pensioenen voor weduwen zijn geregeld als volgt: voor de weduwe van een luitenant-generaal *f* 1800, generaal-majoor *f* 1600, kolonel *f* 1400, luitenant-kolonel *f* 1200, majoor *f* 1100, kapitein *f* 900, 1e luitenant *f* 700, 2e luitenant *f* 600.

Ten behoeve der nagelaten wettige of door een opgevolgd huwelijk gewettigde kinderen van eenen overleden deelgenoot, de weduwe in leven zijnde, wordt door dusdanige weduwe, boven haar pensioen, jaarlijks eene gratifikatie uit het pensioenfonds genoten, ten bedrage, voor: een kind van *f* 96; twee kinderen van *f* 168; drie kinderen van *f* 228; vier kinderen van *f* 264; vijf en meer kinderen *f* 288.

Bij Koninklijk besluit van 10 Okt. 1159, No. 48, is, beschikkende op een verzoekschrift van den kerkeraad der Doopsgezinde gemeente op Ameland, daarbij zijne bezwaren kenbaar makende tegen eene uitspraak van Ged. Staten van Friesland van 29 Maart 1858, No. 28 houdende voorwaardelijk verlof tot inrigting van een gebouw, genaamd *de Blaauwe Schuur* tot uitoefening van de openbare godsdienst door de afdeeling Hollum van de vereeniging *tot Heil des Volks* aldaar en verzoekende 's Konings eindbeslissing, de uitspraak van Ged. Staten bekrachtigd, met last, dat zij volledig zal worden ten uitvoer gebragt

---

Men verneemt dat het Z. M. den Koning behaagd heeft, te benoemen tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, den heer Charles Paeile, bibliothekaris en archivaris van de stad Rijssel, schrijver van een werk, getiteld: *Essai historique et critique sur l'invention de l'Imprimerie*, waarin de regten van Nederland en Lourens Janszoon Coster, op de eer der ontdekking van die kunst in het licht gesteld en gehandhaafd worden. (*Dagbl. v. 's Grav.*)

De minister van Financiën heeft goedgevonden en verstaan, in verband met de rezolutie van den 31n Dec. 1857, no. 181, te bepalen dat daar de belooning van het grenskantoor Eede (Zeeland), na aftrek den kosten van beheer, niet te boven gaat eene som van *f* 770, het ontvangkantoor te Eede zal overgaan van de zevende in de achtste klasse.

Het *Bataviaasch Handelsblad* meldt het volgende:

„Iemand werd bij een examen in de geografische aardrijkskunde gevraagd:

Op welke lengte en breedte is Amsterdam gelegen?

Op 264 graden Ooster lengte en 170 graden Noorder breedte, was zijn antwoord.

Mijnheer, zeide de examinator, ik had liever gehoord, dat u verklaard had het niet te weten, dan zulk een antwoord te geven!

Maar, meende de president, die den candidaat genegen was — wij weten immers niet, of mijnheer Réaumur of Fahrenheit bedoelt!" (*Waar en te Batavia gebeurd.*)"

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren, 1ste kwal. *f* 70, *f* 90; 2de kwal. *f* 60, *f* 80; 3de kwal. *f* 50, *f* 70. Schapen *f* 20, *f* 26. Varkens 40, 44 ct. het Ned. ℔.

UTRECHT, 20 Okt. Door den minister van Oorlog is aan de autoriteiten des legers eene cirkulaire gerigt, waarbij wordt gelast, dat even als ten vorige jare heeft plaats gehad, te rekenen van 15 November a. s., tot en met 31 Maart van het volgende jaar, aan de officieren der onberedene wapens onderrigt zal worden gegeven in de rijkunst en zullen in de garnizoenen waar bereden korpsen gestationeerd zijn, zullende aan enkele garnizoenen, waar zich geene bereden korpsen bevinden, voor gemelden tijd de noodige detachementen kavalerie gedetacheerd worden. Uit hoofde van den zieken toestand van het garnizoen te Amsterdam en Haarlem zullen de opgemelde oefeningen aldaar geen plaats hebben.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

LONDEN. 20 Okt. Aan de Spaansch-Marokkaansche geschillen is, naar men verneemt, een einde gekomen.

BERN, 20 Okt. Het berigt in den *Moniteur* betreffende de onderteekening van het vredestraktaat is voorbarig. Volgens berigten uit Zurich was dit stuk GISTEREN *nog niet geteekend.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 19 Okt. Men verneemt dat het gedeelte der Lombardische schuld, door Sardinië te betalen, de tusschenkomst van een derde mogendheid niet heeft vereischt. Nadat Frankrijk en Sardinië die tusschenkomst van Nederlands zijde hadden geweigerd, zouden zij aan Oostenrijk hebben voorgesteld tusschen een bepaald cijfer of de beslissing van den Koning der Belgen te kiezen. Het Weener kabinet zou aan het eerste de voorkeur hebben gegeven en alzoo de sluiting van den vrede geen verdere bezwaren meer hebben ondervonden.

Ten aanzien der bekrachtiging van de preliminairen van Villafranca in het vredestraktaat blijft twijfel bestaan. Naar uit goede bron wordt verzekerd, zouden niet alleen de preliminairen daarin herhaald worden — 'tgeen minstens Frankrijks stemming ten voordeele der herstelling, in het Kongres zou ten gevolge hebben — maar bovendien zouden de mogendheden, dat Kongres vormende, reeds nu in overeenstemming zijn nopens de grondslagen eener oplossing der Italiaansche quæstie, welke grondslagen in het verrigte door de gevolmagtigden zoo niet vervat, toch aangewezen zouden zijn. De aanhechting zou ter zijde geschoven, het hertogdom Parma tusschen Sardinië en prins Robert verdeeld worden, welke laatste ter vergoeding het Modeensche gebied zou verkrijgen, terwijl de hertog van Modena een geldelijke schadeloosstelling zou ontvangen; de groothertog van Toskane zou met een amnestie en een door Frankrijk goedgekeurde konstitutie in zijne Staten terugkomen, en de Legatiën, eindelijk, zouden onder het Pauselijk gezag wederkeeren, doch niet dan nadat de administratie van Rome gescheiden, en gesekularizeerd zou wezen (??)

Intusschen wordt in een korrespondentie de aanmerking gemaakt dat wanneer de traktaten, te Zurich gesloten, die bepalingen bevatten, de zamenkomst van een kongres noodeloos is.

— Gisteren heeft de Keizer de deputatiën van Florence, Parma en Modena ontvangen, die zeer voldaan over de audientie vertrokken zijn, hoewel Z. M., zegt de *Indépendance belge* in tegenstelling met vroegere anders luidende berigten, haar zijn bedoeling niet heeft ontveinsd om aan de te Vilafranca door hem toegestane bepalingen trouw te blijven. Onder de afgevaardigden was er geen uit de Romagna.

Later voegt hetzelfde blad hier echter aan toe:

„Wij houden ons overtuigd dat tegen Midden-Italië niets zal ondernomen worden. De Italiaansche deputatiën, gisteren door Keizer Napoleon ontvangen, hebben van den Franschen vorst de verzekering erlangd, dat noch de hertogdommen, noch de Romagna iets te vreezen hadden van de interventie van eenige vreemde mogendheid." Hoe een en ander te rijmen?

— De gezondheidstoestand van Keizer Napoleon boezemt eenige bezorgdheid in; hij lijdt aan eene soort van fyzieke afmatting, een gevolg van intellektuele overspanning. De baden van St. Sauveur hebben niets uitgewerkt.

— Pierre Leroux, de voormalige volksvertegenwoordiger, die in 1851 op het eiland Jersey ging wonen, is naar Frankrijk teruggekeerd.

— Het Fransche vreemden-legioen, dat bij Magenta en Solferino geducht geleden had, is door het aanwerven van Duitschers, Zwitsers en Italianen weder op 3500 man gebragt.

— Nopens kolonel Anviti meldt een blad, dat hij uit een oud en edel geslacht te Piacenza geboren werd, vroegtijdig in de krijgsdienst trad en zich door vele goede eigenschappen onderscheidde. In dienst van Parma steeg hij tot den rang van luitenant-kolonel, doch was geenszins voorzitter van den krijgsraad, zoo als men dezer dagen beweerde, alleen wist hij de verslapte krijgstucht op nieuw naar behooren te handhaven. Ook kan niet met zekerheid gezegd worden of hij den krijgsraad voorzat, welke de moordenaars des hertogen moest vonnissen, te meer wijl het vermoorden van den heer Galbi, burgerlijk regter, doet vermoeden, dat die zaak voor de gewone vierschaar behandeld is. Overigens is het genoeg bekend, welke misdaden te dien tijde te Parma gepleegd werden, waardoor alle strengheid der wetten vereischt werd. Kolonel Lanati, o. a. werd met zeven dolksteken doorboord gevonden. Deze was reeds bejaard. De direkteur der gevangenissen, graaf Mazanly Cerali en de regter van instruktie, Bondi, werden daarna omgebragt. De laatste, terwijl hij den schouwburg verliet en zijn echtgenoot den arm bood. Waar zulke gruwelen plaats grijpen mogen latere schanddaden geen verwondering wekken.

Tegen het einde van 1857 nam graaf Anviti zijn ontslag en werd hij tot kommandant van Pontremoli benoemd. Na het oproer van Mei vertrok hij naar Rimini en woonde daar bij een ouden wapenmakker. Den 6n Oktober reisde hij naar Piacenza, toen hij, gelijk bekend is, te Parma door het revolutionnaire uitvaagsel aangehouden en lafhartig vermoord werd.

De Piëmontesche bladen gaan intusschen, zooals het aanghaalde blad opmerkt, voort met de opsomming der voorgewende misbruiken van magt, waaraan de kolonel zich, onder wijlen den hertog, zou schuldig gemaakt hebben. Hoe men ook poogt de gruwelen van het graauw daardoor te verschoonen, zal men er niet in slagen den helderdenkende om den tuin te leiden, te meer wijl geloofwaardige personen, die geruimen tijd te Parma doorbragten, nooit iets van de handelingen des kolonels vernamen, in dien zin als de Piëmontezen ze vermelden. De vrees echter, dat de lang verspreidde logentaal omtrent de rustige en ordelijke bevolking der hertogdommen zelfs den eenvoudigste in het oog springt, verklaart de wanhopige pogingen om het vertreden van alle wetten, het drijven der revolutionnairen en zijne gewone gevolgen, een schijn van regtvaardigheid te geven.

— Men leest in den *Union*: De heer Daniel Iranyi, voormalig volksvertegenwoordiger in Hongarije, schrijft dat er in het Italiaansche bondsleger geen 1200 Hongaren zijn. „In de dienst der hertogdommen, zegt hij, zijn slechts dertig huzaren en tien officieren, onder de aanvoering van den kavallerie-kolonel Greg. Bethlen, getreden. De overige Hongaren, die tot het in Piëmont opgerigte legioen behoorden, zijn naar hunne haardsteden gezonden, ten gevolge van den wapenstilstand van Villafranca, en krachtens de verpligting, door het Oostenrijksche goevernement tegenover den Keizer der Franschen genomen, om die manschappen niet meer bij Oostenrijksche regimenten in te lijven."

ENGELAND.

LONDEN, 19 Okt. Nogmaals geeft de *Morning Post* de verzekering, dat nog niets betreffende de vereeniging van een kongres is bepaald, en tot hiertoe zelfs door geene mogendheid een voorstel daartoe is gedaan.

Wat de voorwaarden betreft, waarop Engeland er bij zou willen toetreden, indien het genoodigd werd, het Palmerstonsche orgaan zegt, dat de door lord John Russell gestelde voorwaarden onwrikbaar zijn. Met dezelfde warmte, als ware de zaak geheel nieuw, pleit het blad verder ten gunste der vrijheid van Centraal-Italië en van het regt dat het heeft, om die vorsten te kiezen welke het wil.

— De Aartsbisschop van Tuam in (Ierland) heeft eenen brief aan lord Palmerston gerigt, waarin hij meldt, dat de Roomsch Katholieken in Ierland den opperpriester te Rome eerbiedigen als den opvolger van den H. Petrus en als den stedehouder van Christus op aarde, en dat zij dus bereid zijn om niet alleen zijn geestelijk gezag op alle plaatsen ter wereld te verdedigen, maar ook zijn wereldlijk zoowel als zijn geestelijk gezag op eigen grondgebied te handhaven. Zij beschouwen dat wereldlijk gezag, in vollen omvang en onbelemmerd, als onmisbaar tot de vrije uitoefening van zijn geestelijk gezag, en zullen nimmer tevreden zijn, als de Paus in zulk een ondergeschikten en afhankelijken toestand geplaatst wordt, die aanleiding kan geven om te vreezen dat zijne handelingen tot regeling der geestelijke belangen van de Roomsche Kerk ontsproten uit of overheerd werden door den bovendrijvenden invloed van Frankrijk, Duitschland, Napels of eenige andere wereldlijke magt.

— De *Times* blijft, in tegenstelling met den *Observer*, die gisteren zeide, dat de *Great Estern* tusschen 24 en 26 Okt. naar Amerika zoude vertrekken, beweren, dat het schip eerst in het laatst van November of in het aanstaande voorjaar derwaarts zal stevenen.

— Het ministerie van Oorlog stelt sedert eenigen tijd veel middelen te werk, om de krijgsdienst voor den soldaat aangenaam te maken, ten einde de aanwerving van vrijwilligers te bevorderen en de noodzakelijkheid tot invoering der konskriptie te vermijden, zoo verneemt men uit Chichester, dat aldaar iederen Woensdag avond, te beginnen met 2 Nov. in de kazernen voor de soldaten voorlezingen over wetenschappelijke onderwerpen gehouden, en koncerten gegeven zullen worden.

— In het tuighuis van Woolwich zijn dezer dagen twaalf vlotten, elk uit zes pontons bestaande, vervaardigd; zij zullen over Suez naar China worden gevoerd, om in dat land voor krijgsoperatiën op de rivieren te dienen. Naar verzekerd wordt zal de oorlog tegen China aanvangen met het bezetten van Tschusan, en zal dit Chinesche eiland tot verzamelplaats voor de Britsche expeditie verstrekken.

— De Amerikaansche Regering heeft de berigten van haren gezant in China, den heer Ward, nopens het gebeurde aan den Pei-ho, tot heden voor zich gehouden. Eene depêche van 4 Julij, door den kommandant van het Oost-Indiesch smaldeel afgezonden, spreekt over die zaak en stemt in de hoofdpunten met het verslag van admiraal Hope overeen. Echter worden daarin de onderhandelingen, welke den strijd voorafgingen, vermeld. De heer Ward had den Chineschen gevolmagtigden gezegd, dat hij op weg naar Peking was om de verdragen van Tien-tsin uit te wisselen. Daar dezelfde Chinezen die stukken ten vorigen jare onderteekend hadden, antwoordden zij, dat hun, ook was opgedragen zich met de uitwisseling te belasten; dat zij echter 60 dagen behoefden om van Shangai naar Peking te gaan, en zij, volgens afspraak met lord Elgin, op den heer Bruce moesten wachten. Nu bood de heer Ward aan de verdragen te Shangai uit te wisselen, doch hierop zeiden zij dat de stukken te Peking waren, en sloegen den gezant voor, tot de komst van den heer Bruce in Shangai te blijven. Deze stemde toe. Twee dagen later kwam de Engelsche gezant aan, maar weigerde met de Chinezen over de zaken te spreken, wijl hij zeide op weg naar Peking te zijn, waar de uitwisseling moest plaats grijpen.

De Chinezen gaven schijnbaar toe en zonden boden naar Peking, om, zoo zij zeiden, daar alles voor de ontvangst der gezanten in orde te maken. De heer Ward werd nu verzocht de Fransche en Engelsche vertegenwoordigers naar den Pei-Ho te geleiden, wat hij aannam. Intusschen voedde men achterdocht tegen de Chinezen, wijl in Shangai gezegd werd, dat zij slechts tijd zochten te winnen en de Pei-Ho duchtig versterkt werd, onder bevel van een vermaarden Mongoolschen prins, die zeer tegen de verdragen was. Men kwam den 21ⁿ Junij voor den Pei-Ho, waar de Britsche admiraal James Hope den Amerikanen mededeelde, dat hij den Chinezen overheden berigt had, ingevolge de verdragen, stroomopwaarts naar Tien-tsin te willen gaan. Deze hadden dit geweigerd en den ingang gebarrikadeerd. Zij verklaarden dat deze stroom slechts een tak der Tien-tsin-rivier was en 10 mijlen hooger op de Pei-Ho lag, welke in de verdragen bedoeld werd. Men beschouwde dit als eene uitvlugt en de gezanten gaven de zaak aan den vlootvoogd over, die den Chinezen bekend maakte, zelf de hinderpalen te zullen wegruimen, indien deze den 25ⁿ Junij niet verdwenen waren.

Na rijp beraad besloten de Amerikaansche gezant en de bevelhebber van het Oost-Indisch smaldeel, Josiah Tatnall, op de ongewapende stoomboot *Toey-wan* tot aan de barrikaden op te varen, als was hun onbekend, dat den Franschen en Engelschen de doortogt geweigerd werd. Dit werd beproefd, doch de boot liep omhoog en men had den Engelschen admiraal die dadelijk toeschoot, de redding van schip en bemanning te danken. Twee uur later werd eene boot met luitenant Trenchard en den tolk naar de naaste haven gezonden om den officier aldaar te berigten, dat de Amerikaansche gezant zich aan boord van den *Toey-wan* en, volgens het verdrag, op weg naar Peking bevond.

Een ambtenaar van minderen rang kwam den officier te gemoet en verklaarde hem, in last te hebben de versperringen niet weg te ruimen, maar op ieder te schieten, die zulks beproeven wilde.

Hierop geeft de depêche een berigt van den strijd van 25 Junij, overeenstemmende met wat daaromtrent bekend is. Ook nopens de list, door de Chinezen gebruikt, om al hunne toebereidselen tot het gevecht te verbergen, maakt de Amerikaansche vlootvoogd melding. Nopens den Pei-Ho, welke, volgens de Chinezen, hooger op zoude liggen, meldt hij, dat, volgens Chinesche kaarten, 10 mijlen ten noorden van den Pei-Ho een kleine vloed in zee valt, welke, twintig mijlen van den mond, door een smalle tak, met gemelde rivier verbonden is. Die zij-arm is echter bij laag water droog en bij hoogen vloed alleen voor schepen van vijf voet diepgang bevaarbaar.

— Een Amerikaansch blad deelt de volgende bijzonderheden mede nopens een vreeselijk ongeval, te Albion (staat New-York) gebeurd:

Een navolger van Blondin heeft aanleiding gegeven tot het verschrikkelijk ongeluk, dat laatstleden Woensdag op de kermis te Albion plaats vond, en waaromtrent de telegraaf de eerste berigten mededeelde. De koorddanser had een touw gespannen van de eene straat naar de andere, en op zekere hoogte boven het door Albion loopende kanaal. Zoo als ligt te denken was, hadden alle kermisgasten hunne zaken verlaten, om dit schouwspel te zien; de huizen langs het kanaal en eene ijzeren brug, op zeer korten afstand van het koord gelegen, dienden tot amfiteater voor duizenden nieuwsgierigen. Tegen vijf ure was de akrobaat in zijne volle werkzaamheid, toen zich een groot gedruisch deed hooren en een twintigtal personen, die op eene galerij hadden plaats genomen, eensklaps te midden van gebroken planken en eene dikke stofwolk, verdwenen. Nadat men vele gewonden van onder het puin had te voorschijn gehaald, bekommerde de menigte zich reeds niet meer om het gebeurde en waren aller oogen weder op den koorddanser gerigt, wiens vlugheid en kracht de bewoners van het graafschap Orleans meer en meer in verrukking bragt.

Plotseling hoorde men een vreeselijk gekraak, en een der einden van de genoemde ijzeren brug verdween onder het water, 400 menschen en een groot getal karren en paarden met zich slepende. Een oogenblik daarna bezweek het andere einde en begroef onder zijn puin eenig slagtoffers, die reeds in het water waren gevallen. Het afgrijselijk tooneel dat nu volgde, was onbeschrijfelijk. Men stelle zich voor een getal van vierhonderd menschen, op het onverwachts in acht voet diep water geworpen, vermengd met een twintigtal paarden en karren, en men zal zich eenigzins een denkbeeld kunnen vormen van het gekerm der gewonden, van de wanhoopskreten dergenen, die elkander het behoud des levens betwistten, van het gejammer der ongelukkigen en van de verwarring, die op de beide oevers van het kanaal heerschte, waar duizenden menschen met van schrik verbleekte gezigten, met te bergen gerezen haren en verwilderde blikken heen en weder liepen, om ten spoedigste die talrijke slagtoffers te redden. Na de ijverigste pogingen, is men er in geslaagd, om al degene die in het kanaal waren gestort, er uit te halen; en verkreeg men de overtuiging, dat het cijfer der dooden, ofschoon aanzienlijk, niet zoo groot was, als men aanvankelijk moest vreezen. Het bedroeg 17, dat der gewonden beliep 10.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 20 Okt. Men verwacht, nu de vrede geteekend is, eene uitnoodiging van Oostenrijk en Frankrijk aan de mogendheden, die de verdragen van 1815 onderteekenden, tot het houden van een kongres. Pruissens toetreding zal, naar men berigt, daarvan afhangen, of de grondslagen van het kongres geschikt schijnen om tot eene beslissing te voeren, overeenkomstig de belangen van Italië en Europa.

De zamenkomst van den prins-regent met Keizer Alexander te Breslau, welke in Parijs met leede oogen gadegeslagen wordt, zal gewis tot eene overeenstemming van Rusland en Pruissen omtrent dat gewigtige punt voeren. Alle hinderpalen voor het kongres moeten, volgens verscheidene bladen, nog niet weggeruimd zijn. Intusschen twijfelt men er niet aan, of het zal bijeenkomen. Ook moet Engeland, dat ernstige moeijelijkheden met Frankrijk voorkomen wil, ten gunste van het kongres zijn. In weerwil van hetgeen door buitenlandsche bladen gemeld werd, heeft Pruissen nopens Midden-Italië nog geen voorslagen gedaan.

— Volgens de *Köln. Ztg.* zijn de hoofdpunten van den te Zurich geteekenden vrede, de volgende: 1°. Oostenrijk staat Lombardije aan Frankrijk af. 2°. Frankrijk geeft het aan Sardinië. 3°. De Keizer van Oostenrijk sluit vrede met Viktor Emmanuel, en kent hem koninklijke regten op Lombardije toe. 4°. Napoleon verklaart, dat, naar de preliminairen van Villafranca, de groothertog van Toskane in zijne Staten terug zal keeren. Van de vorsten van Parma en Modena is geen sprake. Ook wordt niet gezegd hoe Ferdinand IV hersteld zal worden. Het Kongres moet over de toekomstige zamenstelling van Parma, Modena en de Legatiën beslissen, en opdat dit bijeenkome kon men te Zurich niet meer doen dan men deed, en ook niet minder om den geest der preliminairen niet te krenken. De regeling der quæstie betrekkelijk de staatsschuld is nog niet juist bekend, maar zij moet toch ten einde gebragt zijn. Volgens zekere berigten heeft Napoleon den 12ⁿ dezer eene in krachtige taal vervatte nota naar Turijn gezonden, welke tot het teekenen van den vrede geleid heeft.

— Aan de *Bresl. Ztg.* wordt geschreven:

„Eene brochure, ten titel voerende: „Oostenrijk en het Konkordaat", ziet het licht en zal gewis de aandacht trekken. Zij is door den Kardinaal-Aartsbisschop van Agram geschreven en heeft ten doel, zooals van den zachtmoedigen en schranderen kerkvorst te wachten was, sommige opgewonden geesten met het konkordaat te verzoenen en de bekommering te verdrijven, waarmede deze de ten uitvoerlegging te gemoet zagen."

— Berigten uit Warschau melden, dat alles daar voor eene luisterrijke ontvangst van Keizer Alexander wordt ingerigt. De Polen hopen op bijzondere gunsten, zooals de herstelling der hoogeschool in de hoofdstad, van het onderkoningschap en eene bijzondere regering. Daar, behalve het paleis Belvedere, dat de Keizer gewoonlijk betrekt, ook het slot Lazienki prachtig ingerigt is, leidt men hieruit af, dat het de rezidentie van een grootvorst zal worden. De militaire manoeuvres te Powonski zullen niet zoo belangrijk zijn, als men gedacht had, wijl vele voorname personen, welke uit het Buitenland te Warschau verwacht werden, niet komen zullen.

— Uit Stokholm wordt geschreven, dat Koning Karel XIV ondanks zijn persoonlijken afkeer, dien hij volstrekt niet verbergt, eindelijk er toe besloten heeft den laatsten wil van wijlen zijn vader Koning Oscar I te vervullen door de afschaffing voor te stellen van de wreede straffen, hun opgelegd die de staatskerk van Zweden verlaten. Hij heeft aan de landsvergadering een wetsvoorstel aangeboden, ter afschaffing van de straf der verbanning en het verlies der erfregten. Doch dat voorstel gaat gepaard met een reglement betreffende de andere gezindten, dat de vorige belemmeringen verergert en in vele opzigten den toestand der Katholieken in Zweden moeijelijker en onveiliger maakt.

ITALIE.

TURIJN, 16 Okt. Uit Bergamo wordt aan de *Armonia* geschreven, dat de processie van den H. Rozenkraus daar de oorzaak van een zonderlinge demonstratie is geweest. Zij werd voorgegaan en gevolgd door personen die vlaggen droegen met de kleuren van Sardinië en Frankrijk. Tusschen het kruis en het beeld der H. Maagd ging een in rouwgewaad gekleed vijftienjarig meisje, met een bladerenkrans om het hoofd, de banier van den Leeuw-van St-Markus dragende, en rustende op den arm van een meisje, dat de bedroefde Venus voorstelde. Daarop volgde de Madona, omringd door kinderen, die voor hun ongelukkige zuster baden.

Wijders zegt het blad, dat in alle dorpen aan de overheid bevel is gezonden, om onderzoek te doen naar de meening der geestelijkheid en inwoners, naar de predikatiën in de kerken, de bisschoppelijke brieven en mandementen, enz. enz. In een woord, er bestaat een ware inkwizitie bij de policie om alle daden en handelingen der geestelijken te bespieden.

— De officiele Piemontesche krant behelst een koninklijk dekreet, waarbij de opheffing der tolliniën tusschen de Sardinische en Lombardische provinciën eenerzijds en het gebied van Piacenza, van Parma en van Modena anderzijds wordt goedgekeurd. Bij een ander dekreet wordt de minister van Financiën gemagtigd in onderhandeling te treden nopens een traktaat ter vereeniging der tolregten van Piëmont en Lombardije met die van Parma, Modena, de Romagna en Toskane.

— In een brief uit Livorno komt het verhaal voor van een in het hertogdom Modena gedane demonstratie. Op den verjaardag van Frans V werden te Antona al de klokken geluid en de volksdrommen riepen *viva Francesco Quinto!* maar eenige nationale garden wilde dit beletten, 'tgeen een gevecht veroorzaakte

waarin twee hunner, door een bajonnetsteek en pistoolschot gekwetst werden. Tegen den middag kwam de uit Massa opgeroepen hulp aan: een kompanjie nationale garde eenige gendarmen en de afgevaardigde van het komitee van openbare veiligheid. De aanhangers van Antona hadden zich gewapend in het gebergte achter steile rotsen verschanst en 't was te moeijelijk hen er aan te vallen, waarom men zich tot den pastoor en de notabelen van het stadje rigtte, met de belofte dat men de muiters aan de goedertierendheid van den diktator zou aanbevelen. Het gelukte hen de wapens te doen nederleggen en zij werden onder een sterk geleide naar Massa vervoerd, terwijl te Antona een dertigtal soldaten en een luitenant achterbleven. Wat van de muiters zal worden is tot hiertoe niet bekend.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 20 Oktober.

BEVALLEN (18 Okt.): C. S. van Eeghen, geb. Bierman, Z. G. Schmidt, geb. Enseling, D.

OVERLEDEN (15 Okt.): A. M. Korneman, wed. N. Anslijn P. Az., 80 j. J. F. Legel, 26 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		19 OKT.	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.			
Nederl. Bank	4			
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.		64 3/16	64 3/8	64 5/16
Dito Dito	3	76 5/8	76 11/16	
Dito Dito	4	97 9/16	97 11/16	97 9/16
Amortis. Syndik.	3½			
Aand. Handel-Maatsch.				
Oost-Ind. Leening	4	97¼		
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	102		
Maatschappij van Weld.	4			
België, Cert. Adm. B. bk	2½	51 5/16		
Dito bij *Rothschild*	2½	51 5/8		
Frankrijk, Certifikaten	3			
Spanje, Obligatiën	1½	33 3/8	33 5/8	33 5/8
Dito	3	45¼	45 5/16	
Dito Binnenl.	3	42 9/16	42 15/16	42 15/16
Amortisabele Schuld		11		
Bewijzen Coupon		4 9/16		
[illegible] bij *Prost & C°.*				
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	44½	44 9/16	
Dito 1856/1857	3	43 1/16	43 3/16	
Dito Uitgestelde				
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	104¼		
Dito bij idem 1828/1829	5	102		
Cert. bij idem 1831/1833	5	85¾		
Dito bij idem 1840	4	82 3/8		
Dito bij *Stieglitz*	4	82½		
Dito Nieuwe	4			
Dito 5de Serie	5	91¾		
Dito 1855, 6de Serie	5	100¼		
Dito adm. te Hamburg	5			
Dito dito te Londen	5			
Dito dito dito	4½	95¼		
Inschrijving in Assignat.	6			
Certifikaten van dito	6			
Spoorweg Aktiën	5			
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f	157½		
Obligatiën	4 pCt.	78½		
Pruissen, Obligatiën	5	101½		
Aandeelen 1854	3½			
Oostenrijk, Obl. bij *Gall en C.*	5	68		
Dito dito	4			
Dito Metalliek	5	54¼	54 9/16	54½
Dito Rente Amsterdam	5	73¼	74	73¾
Dito Nationale 1854	5	59 1/8	59 9/16	59 7/16
Dito dito	2½	28 7/8	29 1/16	29 1/16
Weener Bank-Aktiën	f	860		
Dito Aand. fl. 250, 1839	fl.			
Dito dito fl. 250, 1854	4 pCt.			
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5			
Dito bij *Rothschild*	5			
Denemarken, Oblig. te Lond.	5	99		
Dito	3	82 1/8		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5	99 7/8		
Dito 1839 van £ 100	5			
Dito 1843 £ 100	5			
Dito 1852	4½			
Dito 1858	4½	91 7/8		
Sardinië	5			
Peru, Geldl. 1854	4½			
Dito te Parijs				
Ecuador, Oblig. 1855	1	15¼		
Venezuela, dito 6 pCt. thans	3	26 7/8	27 3/16	27 3/16
Dito Uitgestelde	1	14 1/8	14¼	
Grenada, Obligatiën	3½	15 11/16	15 13/16	15 13/16
Dito Uitgestelde		5 3/16		
Mexiko dito	3	21¼	21 3/8	21 5/16
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C.* Lr. A				
Dito dito B				
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën				
Illinois Spoorweg-Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	80¾		
[illegible]	5	101½		
[illegible] Obl. Geldl. 1825	5	3¾		

[illegible] schappij kontant —; dito Leening 1858 [illegible] Spoorweg volgef. 222, ¼; Hypotheek [illegible] Oblig. bij Hope 3 pCt. —;

Binnenlandsche fondsen onveranderd. Spaansche met vrij goeden handel in williger stemming. Oostenrijksche aanvankelijk flaauwer, hebben zich later eenigzins verbeterd, doch blijven beneden de slotkoers van gisteren. Amerikaansche, inzonderheid Venezuela's, met veel vraag willig.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt, Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 20 Oktober tot 3¾ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64 3/8; Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 42 7/8; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 104¼, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 100¼, Oostenrijk, Met. 5 pc. 54½, dito 2½ pc. 29 1/16, dito Rente Amst. 5 pc. 73 3/8, dito Nationale 1854 5 pc. 59 1/2.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55½	2/m. Livorno	f 38½
Zigt "	" 55 13/16	" Napels	" 78½
2/m. Bordeaux	" 55	3/m. Petersburg	" 167
½/m. "	" 55½	6/w. Weenen	" 93½
3/m. Madrid	" 241	" Augsburg	" 99
" Cadix	" 243	" Frankfort	" 99¾
" Sevilië	" 240	2/m. Hamburg	" 35 1/8
" Bilbao	" 240	Zigt "	" 35 5/16
" Lissabon	" 40 3/8	2/m. Londen	" 11.65
" Porto	" 40¼	Zigt "	" 11.70
2/m. Genua	" 45½	Rotterdam	" ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 19 Okt. België 2½ pc. 55 1/8 g; 4½ pc. 98 3/8 p. Metal. 58¼ p; Nation. 62 3/8; Spanje 1½ pc. 33; 3 pc. 43g.

PARIJS, 19 Okt. Rente kont. 4½ pc. —.—, in liq. 3 pc. —.—; op tijd 3 pc. 69.80; Credit mobilier 795.—; Fr.-Oost. Spoorw. 547.50; Russ. Spoorw.-Aktiën 502.50; Spanje 1½ pc. 34½; 3 pc. 43 5/8; Passive 10½; Cred. Spanje 270.—; Rom. Leening —.—.

LONDEN, 19 Okt. Cons. 96 3/8 a ½; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 22¾ a 7/8; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. 5 a 5¼; id. werkelijke 17¼ a 17¾; 5 pc. Venez. 28 a 28½; 2¼ pc. id. 14½ a ¾; 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje 46 a 46½; 1½ pc. id. 33 7/8 a 34 1/8; Coupons 4¾ a 7/8; Passive 11 a ¼; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares 62½ a 63; id. 7 pc. Oblig. 76 a 78; Sardinië 86 a 87; Ecuador —.

WEENEN, 19 Okt. Met. 5 pc. 71.50; 2½ pc. —.—; Nat. 77.50; Loten 1854 4 pc. 110.—; Bank-Aktiën 89¾; Noord-Baan-akt. —.—; Oostenr. Cred. Loten 96; Cred.-Anst. 206.50; O.-Fr. Spoorw.-akt. 263.—; Lomb. Venetiaans. —.—; Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.05½; Parijs 48.30; Frankf. —.—; Amst. —.—; Goud 21½; Zilver 18¼.

BERLIJN, 19 Okt. Metalliek 5 pc. 58; Nationale 63½, Stiegl. 5de serie 96½; 6de id. 105; Rusland 5 pc. ——, Nieuwe 3 pc. 65; Pruiss. Staats. 4½ pc. 102; id. Nieuwe 5 pc 103 5/8; Fr. Oost. Spoorw. 143; Credit 82¾; Wissel op Londen 3/m. 6 th. 17¾, Parijs —, Hamburg —, Amst. zigt 141½, 2/m. 140 7/8, Weenen —, Petersburg 96.

FRANKFORT, 19 Okt. Metalliek 5 pc. —, Nation. 61 7/8, Cred. Akt. 194¾, Spanje 3 pc. —, 4½ pc. —; Bankakt. —, Wissel op Londen —, Weenen —, Parijs —, Diskonto —.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 19 Okt.

Tarwe bij gerijven als voren: 133 ℔ j. b. Poolsche f 316; 127 ℔ n. Bovenl. f 296; 128 ℔ n. Waard en Groet f 258.

Rogge prijshoudend: 116, 118 ℔ Petersburg f 175, 179; 125 ℔ Pruissche f 200; 125 ℔ Galatz f 198.

Garst en Haver zonder handel.

Boekweit in een doen; 117 ℔ Gordijker f 186.

Op 9 vaten Olie te leveren: in Okt. ek. 56½; Nov. 57. *Lijnzaad* in een doen: 113, 114 ℔ Taganrok f 28. *Raapolie* op 6/w. f 35; Vliegend f 33¾; in Mei ek. f 35½; Nov. f 33 5/8; Dec. f 34. *Lijnolie* op 6/w. f 32¼; Vliegend f 31; in Maart, April en Mei ek. f 30¾; Nov. f 31; Dec. f 30¾. *Hennepolie* op 6/w. f 37½; Vliegend f 36¼.

SCHIEDAM, 19 Okt. Rogge. Verkocht: 145/2 ℔ Pernau f 198 6/w.; 144/2 ℔ Reval f 200 3/m.; 146/2 ℔ Libau f 188 kt., f 185 6/w.; 143/2 ℔ dito f 179 6/w. — Gerst: 130/2 ℔ Libau f 174 kt., 176 9/w.; 129/2 ℔ dito f 171 kt.; 129/2 ℔ Koersche f 170 kt. — Moutwijn f 13.75; Jenever f 19,25; Amst. Proef f 20,50 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 0,20 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 19 Okt. Bakker, Remda, Londen.
HELVOET, 19 Okt. Den Breems, Koophandel en Zeevaart, Girgenti.

UITGEZEILD:

TEXEL, 19 Okt. Ranger (st.), Londen.
HELVOET, 19 Okt. Van Dijk, Boreas, Gibraltar.

Advertentiën.

(1915) Heden overleed, tot mijne innige droefheid, na eene kortstondige ziekte, voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden, mijn dierbare Echtgenoot, de Wel-Edele Achtbare Heer BERNARDUS LIBOTTÉ, Burgemeester van Megen c. a., in den ouderdom van ruim 54 jaren, na eene gelukkige Echtvereeniging van 17 jaren.

MEGEN, A. E. LIBOTTÉ,
16 October 1859. geb. TAABE.

(1917) Heden overleed, na het ontvangen der H. H. Sacramenten, mijn geliefde Echtgenoot WOUTERUS POORT, in den ouderdom van bijna 79 jaren. Zij die den overledene van nabij gekend hebben, zullen beseffen wat ik aan hem verlies, na eene genoegelijke Echtvereeniging van bijna 52 jaren.

AMERSFOORT, GERARDA POORT,
18 October 1859. geb. DE BRUIN.

(1916) Die iets te vorderen heeft van — verschuldigd is aan — of onder zijne berusting heeft, behoorende tot de nalatenschap van den Hoog-Eerwaarden Heer J. HARTMAN, in leven R. K. Deken en Pastoor te Utrecht, aldaar onlangs overleden, gelieve daarvan opgaaf of betaling te doen vóór den 15 November 1859, ten kantore van den Notaris BORRET te Utrecht.

Bij den Uitgever dezer Courant zijn nog een paar exempl. voorhanden van de

LEERREDENEN
VAN DEN WEL-EERWAARDEN PATER
LOUIS BOURDALOUE,
uit het Fransch vertaald door J. SINKEL.
Amsterdam 1772.

5 deelen Leerredenen voor de Zondagen van 't geheele jaar.
4 " " op de Feestdagen.
3 " " in de Vasten.

Te zamen 12 deelen in 8° voor den geringen prijs van Vijf Gulden.

Van de pers gekomen:

I° KLEINE PROEVE VAN KETEL- EN KATTEMUZIEK,
UITGEVOERD ONDER HET ITALJAANSCH BALKON
VAN DEN VOORTREFFELIJKEN KUNSTKENNER
LORD PALMERSTON,
DOOR
den Markies van Carabbas.
Prijs 10 Cts.

II° GEEN KERKELIJKE BOUWKUNST
zonder Oriëntatie.
Een woord aan allen die belangstellen in onze hedendaagsche Kerkbouw,
door
J. A. ALBERDINGK THIJM.
OI. EQ. S. GR. M.
Prijs 30 Cts.

Aan het Magazijn
Wed. W. VAN DER HULST,
KALVERSTRAAT, E 36,
ZIJN VERKRIJGBAAR GESTELD:
NATUURLIJKE MINERALE WATEREN van VICHY, uit de Bronnen la Grande Grille en les Célestins, en MINERALE ZOUTEN voor Baden.
PASTILLES DE VICHY met Pepermunt, Citroen, Fleur d'Orange, enz., benevens
CHOCOLADE DE VICHY.
(1918)

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.